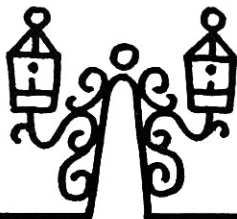

Panu

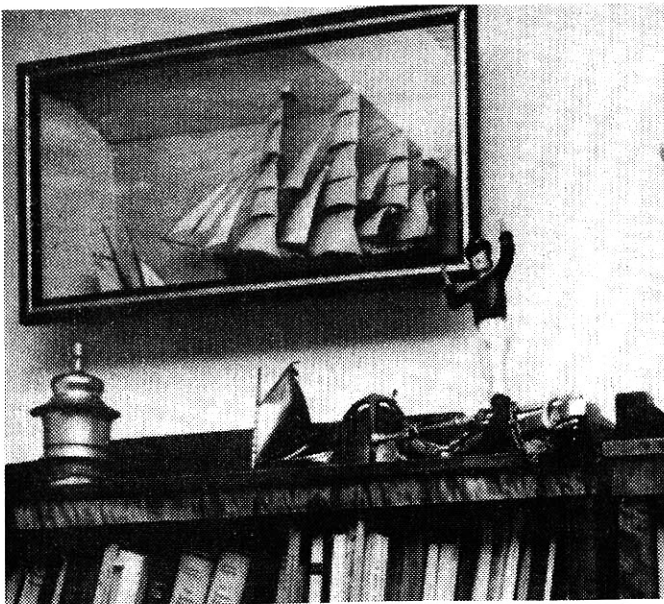
Oulun merenkulun muistomerkki

OULUN merenkulun muistomerkistä on kirjoitettu paljon, ja paljon sitä minäkin olen miettinyt. Tässä se nyt sitten vihdoin on! Suljen ehdotukseni päättäjiä hellään hoivaan. Jos vielä halutaan kirjoittaa, niin palstatilaa varmaan on!

Oulu-lehden kuvaaja kuvasi tämän kuvan esittämän "muistomerkkin" Oulun kaupunginkirjasto-maakuntakirjaston Kyösti

Haatajan nimikkohuoneessa, jonka interiööri on minulle jo Ainolasta hyvin tuttu. Oulun Kakaravaaralla syntynyt merimiehenpoika Kyösti Haataja, joka ei koskaan unohtanut syntymä- ja koulukaupunkiaan, testamenttasi työhuoneensa kaluston ja huomattavan osan kirjoistaan Oulun kaupunginkirjastolle toivoen, että sillä voitaisiin kalustaa ja koristaa

Oulun kaupunginkirjastossa Kyösti Haatajan nimikkohuoneen seinällä ja kirjahyllyn päällä on monenlaisia merimiesmuistojia.

viihtyisäksi yksi tutkijanhuone. Sellainen on nyt uudessa kirjastotalossa Vännmanin saarassa, tällä hetkellä tosin tilapäisesti ja toistaiseksi niemi Kaarlenväylän jatkona.

* * *

HAATAJAN viihtyisän huoneen seinillä ja kirjahyllyjen päällä on monenlaisia merimiesmuistoja, laivataulu, pienoismalli, metallinen pienoisvene, puinen merimies, ankureita ja kookospähkinöistä muotoiltuja muistoesineitä, kuten tämä kuvamme esittämä. Ja sen esittelyyn nyt rajoitunkin.

* * *

TÄMÄN kookospähkinän karvapinta on kaavittu pois, mutta ei summamutikassa, vaan siten, että jäljelle on jäänyt kolme kuvioita, kaksimastoparkki lähdössä maailman merille, rannalla jäähyväisiä huikeuttava merimiehenmujia ja valokiilansa kaukaisuuteen heittävä majakka, joka ei näy valokuvassamme. Nyt ehdotan: pystyttäkäämme muistomerkiksi Oulun merenkululle ja merenkulkijoille maapallo, jossa pohjimmaisena korkokuvana, ääriiviivin, ovat Maan mantee-reet, Atlantin päällä korkokuva etääntyvistä purjelaivasta, fregatista tai parkista, niin kuin haatajain "maapallossa", Euroopan päällä hyvästi huikeuttava naisfiguri, profiili jossain Itämeren, eteläisen Skandinavian kohdalla, majakka palstavine valokiiloineen siitä itään.

Taidatkos' sen selkiämmin sanoa!

* * *

USKON vakaasti, että merimiehenpoika Kyösti Haataja ja hänen veljensä, kamarineuvos Juho Haataja ja heidän isänsä, perämies Jakob eli Jaakoppi Haataja Oulun Kakaravaaralla olisivat ehdotukseni takana.

Haatajain kotitalo sijaitsi ainakin kahden sukupolven ajan Mäkelininkadun eli Kansankadun eli Itäispitkäkadun sillä tontilla, johon nyt rajoittuu Kansan Tahdon toimitalo. Siinä isännöi Oulussa 1846 syntynyt Jakob Haataja ja hänen 1850 syntynyt vaimonsa Liisa Tolonen. Siinä syntyivät Juho 1875 ja Kyösti 1881 kuin myös sittemmin Kaarle Jaakoppi Juhonpoika, josta tuli everstilutnantti. Jaakko Haataja vanhempi aloitti Salmi-nimisessä parkissa kajuuttavahtina. Poika oli silloin 12-vuotias. Hän jatkoi jungamannina Greve Bergissä, Franzénissa, Salmessa ja Ilmassa, oli matruusina Snellmanin laivassa, sitten aliperämiehenä Sampossa, Toivossa, Onnissa ja Leonardissa, kuuluisassa fregatti Toivossa itsensä H. W. Snellmanin (sen nuoremman, laulujen "Hooween") aikana. V. 1883 Haataja suoritti perämiehen-tutkinnon Oulun merikoulussa.

JAAKKO HAATAJA vanhempi mainitaan yhtenä Toivon laivan laulun tallettajana, ettei vain tekijänä... Veljenpoika Kyösti, ainakin kahden sukupolven Kupena tuntema, sen ja

Tästäkö idea Oulun merenkulun ja merenkulkijoiden muistomerkkiin?

monenmonta muuta oululaislaulua myös talletti. Juho Haataja päätyi Oulun lääninmaanmittausinsinööriksi, lääninmaanmittauskonttorin esimieheksi, Kupe Haataja ensin maanmittaushallituksen pääjohtajaksi, sitten Helsingin yliopiston talousoikeuden professoriksi ym. ym. Hänet valittiin kahdesti Pohjois-Pohjalaisen Osakunnan inspehtoriksi. Oli

pohjalainen, pohjois-pohjalainen ja oululainen, vaikka kuitenkin maksoi veroa Helsinkiin.

Haatajan vaaralaiskodissa ja Haatajan kodissa Runebergin- ja Arkadiankatujen kulmauksessa Helsingissä vaalittiin merimiesmuistoja. Niiden muistojen soisi loistaa Oulun meren rantaan pystytettävässä merenkulun muistomerkissä!